

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις
21 Δεκεμβρίου 2018 — Federatie Nederlandse Vakbeweging κατά Van den Bosch Transporten BV, Van den
Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Υπόθεση C-815/18)

(2019/C 122/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Αναιρεσιβλητές: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 96/71/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (στο εξής: οδηγία για την απόσπαση) την έννοια ότι εφαρμόζεται επίσης σε εργαζόμενο ο οποίος εργάζεται ως οδηγός στον τομέα των διεθνών οδικών μεταφορών και παρέχει, επομένως, την εργασία του σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη;
- 2) (α) Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι καταφατική, βάσει ποιου κριτηρίου ή ποιων εκτιμήσεων πρέπει να καθοριστεί αν ένας εργαζόμενος ο οποίος εργάζεται ως οδηγός στον τομέα των διεθνών οδικών μεταφορών αποσπάται «στο έδαφος κράτους μέλους» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας για την απόσπαση και αν ο εργαζόμενος αυτός, «για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα, εκτελεί την εργασία του στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο έδαφος του οποίου εργάζεται συνήθως» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας για την απόσπαση;
- (β) Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 2(α), και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως ποια σημασία, το γεγονός ότι η επιχείρηση η οποία αποσπά τον μνημονευόμενο στο ερώτημα 2(α) εργαζόμενο συνδέεται –παραδείγματος χάριν στο πλαίσιο ομίλου εταιριών– με την επιχείρηση στην οποία αποσπάται ο εν λόγω εργαζόμενος;
- (γ) Σε περίπτωση που ο μνημονευόμενος στο ερώτημα 2(α) εργαζόμενος παρέχει εργασία εν μέρει στον τομέα των ενδομεταφορών –δηλαδή: στις μεταφορές που πραγματοποιούνται αποκλειστικώς στο έδαφος άλλου κράτους μέλους πλην εκείνου στο οποίο ο εργαζόμενος εργάζεται συνήθως–, θεωρείται ότι ο εν λόγω εργαζόμενος, σε κάθε περίπτωση για αυτό το μέρος των δραστηριοτήτων του, εργάζεται προσωρινά στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ισχύει συναφώς κατώτατο όριο, παραδείγματος χάριν με τη μορφή ελάχιστης περιόδου ανά μήνα κατά την οποία πραγματοποιούνται οι ενδομεταφορές αυτές;
- 3) (α) Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι καταφατική, πώς πρέπει να ερμηνευθεί η έννοια «συλλογικές συμβάσεις [...] οι οποίες έχουν αναγορευθεί σε κανόνες γενικής εφαρμογής», όπως προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, και παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας για την απόσπαση; Πρόκειται για αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης και αρκεί επομένως να πληρούνται, από άποψη πραγματικών περιστάσεων, οι προϋποθέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας για την απόσπαση, ή απαιτούν επίσης οι διατάξεις αυτές να έχει αναγορευθεί η συλλογική σύμβαση εργασίας σε κανόνα γενικής εφαρμογής βάσει του εθνικού δικαίου;
- (β) Εάν μια συλλογική σύμβαση εργασίας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως συλλογική σύμβαση εργασίας η οποία έχει αναγορευθεί σε κανόνα γενικής εφαρμογής κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, και παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας για την απόσπαση, αντιτίθεται το άρθρο 56 ΣΛΕΕ στο ενδεχόμενο μια επιχείρηση εγκατεστημένη σε κράτος μέλος η οποία αποσπά εργαζόμενο στο έδαφος άλλου κράτους μέλους να υποχρεούται συμβατικώς να τηρήσει τις διατάξεις μιας τέτοιας συλλογικής συμβάσεως εργασίας η οποία ισχύει στο τελευταίο κράτος μέλος;

⁽¹⁾ Οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ 1997, L 18, σ. 1).